

24. novembari 2015

Forslag til forespørgselsdebat om hvordan vi kan støtte iværksættere, der vil igangsætte produktion af bygge- og anlægsmaterialer på grundlag af vort lands egne ressourcer.

(Medlem af Inatsisartut Ineqi Kielsen, Siumut)

Fra Siumut skal vi hermed udtrykke vores glæde over, at dette emne er bragt på bane.

Der har nu i årtier pågået politisk baserede diskussioner omkring efterlysning af en bedre og en mere optimal udnyttelse af vort lands egne ressourcer, og diskussionen pågår stadigvæk.

Diskussionen foregår også i samfundet.

Man leder efter en bedre udnyttelse af vore ressourcer, som eksempel nævnes en bedre udnyttelse af fisken i form af tørret torsk, men alligevel bliver vi ved og ved at importere tørret torsk fra Island.

Man efterlyser også en bedre udnyttelse af mange andre af vort lands egne ressourcer, hvor som eksempel bygge- og anlægsområdet repræsenterer et stort og bredt område af materialer, som vort land selv kunne være leveringsdygtig i, hvor Ineqi Kielsen kommer ind på det meget omdiskuterede Sikublock, som der har været foretaget eksperimenter med, men samtidig har der da også været andre emner på banen omkring en mere langsigtet og bæredygtig udvikling af byggerier og andre anlægsopgaver i det hele taget. Endda har man været inde på en mulig eksport af disse produkter. Der har faktisk været foretaget forsøg hermed.

Desværre må man sige, at der indtil nu ikke er mange projekter der er lykkedes, hvilket formentlig kan skyldes en lang række faktorer og årsager i det hele taget.

Måske ved vi godt, at vore chancer på verdensmarkedet er forsvindende små, da vi ikke er mange mennesker heroppe, ihvertfald ved vi, at produktion af byggematerialer til et konkurrencefyldt verdensmarked måske ikke er helt så ligetil.

På det foreliggende grundlag, ser vi fra Siumut, dette diskussionsoplæg som relevant og vigtigt. Hvad kan vi gøre bedre - vel vidende, at alt andet indtil nu ikke er lykkedes særlig godt? Der er helt klart mange forskellige svarmuligheder her.

Vi er meget få mennesker i vort samfund, og hvis vores ressourceudnyttelse skal lykkes fuldt ud, så bør der ikke herske tvivl om, at der blandt andet mangler bedre organisering og planlægning. Dette er præcis hvad landsstyrekoalitionen der består af Siumut, Demokraterne og Atassut har som et mål beskrevet i koalitionsaftalen, citat start:

”Der skal arbejdes for, at mindske import af byggematerialer udefra og derved brug af materialer som landet kan levere og producere er af stor vigtighed for koalitionen.”

Citat slut.

En ting er helt sikkert - enhver form for iværksættervirksomhed er ikke bare ligetil – det kræver enorme kræfter og energi, masser af tidsforbrug, for et stort og bredt netværk.

Som et eksempel ude fra den store verden, kan nævnes en af de største virksomheder, der findes i dag; ja, måske kender vi nok alle “Apple”, som oprindeligt blev iværksat fra stifterens fars bilgarage. Stædighed, idèopfindsomhed, viljestyrke og vedholdenhed, var alle ingredienser der indgik sammen med en utrolig energiudladning i mange år, før projektet lykkedes fuldt ud.

Denne historie kunne næsten være enhver iværksætters historie.

Der er mange iværksættere i vort land - det ved vi alt om; nogen lykkes det for og desværre lykkes det ikke for andre.

Jeg var før inde på, at man ikke bare lige kan forvente, at kunne hamle op med et konkurrerende verdensmarked med millioner af mennesker som grundlag, hvorfor det også i et omvendt perspektiv betyder, at det, at vi er meget få, kun betyder en ting: vi må samarbejde og stå sammen i vort lille samfund hvis ellers en vedvarende og bæredygtig udnyttelse af vort lands ressourcer skal lykkes fuldt ud.

Som et godt eksempel på hvordan ting kan lykkes når vi vil, så kunne nogle af de mange anlægsarbejder, der foretages af det offentlige, lykkes for Sikublock ved, at begynde, at benytte sig af virksomheden og dens potentiale, hvis man altså vil – så kan det seriøst lade sig gøre.

Som et rigtigt godt eksempel herpå kan nævnes, at hvis vi indrullerer de aktuelle planer, der findes og bæredygtighed og prismæssig konkurrence skal følges ad, så kunne man måske forestille sig, at lufthavnsbygningerne ved lufthavnsanlægget i Qaqortoq fint kunne bygges af Skiublock? Eller, hvis ellers det er prismæssigt konkurrencedygtigt og kan indrulleres i de eksisterende planer, hvorfor skulle man så ikke kunne forestille sig, at råstofprojekternes IBA indeholder krav om, at vi ønsker, at man benytter sig af Sikublock til nogle af anlægsopgaverne? Her er Kvanefjeldsprojektet en oplagt mulighed hvis ellers det går i gang.

Hvis ellers produktionen af byggematerialer og anlægsproduktionen og byggeriet i det hele taget vedvarende skal varetages af Sikublock, vil man måske kunne forestille sig, at der med tiden oparbejdes konkurrencemæssige fordele på byggematerialer, for eks. vil importen af træ udefra mindskes. Det er ikke et ukendt fænomen, at en større produktion i længden vil kunne bringe prisniveauet på byggematerialer ned.

Da vi er så få, som vi er i vort lille samfund, er det tvingende nødvendigt, at vi samarbejder, især når der er tale om en bedre og mere optimal udnyttelse af vore egne ressourcer, er det særlig vigtigt, at vi også lærer, at forsvare os selv, idet vi ikke bare kan fortsætte med, at importere materialer men må gå ind i konkurrencen og selv producere vore egne materialer, men dermed er ikke sagt, at vi skal glemme prisniveauet og blot købe lokalt; priserne skal være konkurrencedygtige, hvilket er af stor betydning.

Med disse bemærkninger fra Siumut, takker vi for diskussionsoplægget.

Tak.

Jens-Erik Kirkegaard, Siumut.